



# У Х В А Л А

## КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Одеської міської ради четвертого скликання про офіційне тлумачення положень Закону України “Про тимчасову заборону приватизації пам’яток культурної спадщини”**

м. К и ї в  
15 листопада 2006 року  
№ 11-у/2006

Справа № 2-1/2006

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Пшеничного Валерія Григоровича – головуєчий,  
Бринцева Василя Дмитровича,  
Головіна Анатолія Сергійовича,  
Джуня В’ячеслава Васильовича,  
Дідківського Анатолія Олександровича,  
Іващенко Володимира Івановича,  
Кампа Володимира Михайловича,  
Колоса Михайла Івановича – суддя-доповідач,  
Лилака Дмитра Дмитровича,  
Маркуш Марії Андріївни,  
Мачужак Ярослави Василівни,  
Овчаренка В’ячеслава Андрійовича,  
Станік Сюзанни Романівни,  
Стецюка Петра Богдановича,  
Ткачука Павла Миколайовича,  
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Одеської міської ради про офіційне тлумачення положень Закону України “Про тимчасову

заборону приватизації пам'яток культурної спадщини” від 1 лютого 2005 року № 2391-IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 11, ст. 201).

Заслухавши суддю-доповідача Колоса М.І. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

**у с т а н о в и в:**

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Одеська міська рада – постановивши 15 липня 2005 року рішення № 4233-IV, яке підписав міський голова Гурвіц Е.Й., звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень Закону України “Про тимчасову заборону приватизації пам'яток культурної спадщини” (далі – Закон).

Необхідність в офіційному тлумаченні Одеська міська рада аргументувала тим, що після набрання чинності Законом вона не розглядає проекти рішень про приватизацію та відчуження нежилых приміщень, розташованих у будинках-пам'ятках культурної спадщини, унаслідок чого до бюджету міста в повному обсязі не надходять кошти. Одночасно суб'єкт права на конституційне подання запитує, чи можливе до затвердження Верховною Радою України переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації, відчуження та приватизація нежилых приміщень, розташованих у жилих будинках комунальної власності – пам'ятках культурної спадщини.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України ухвалою від 25 жовтня 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” через невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України” і непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

3. Відповідно до статті 14 Закону України “Про Конституційний Суд України” питання, порушене в конституційному поданні Одеської міської ради, непідвідомче Конституційному Суду України, повноваження якого стосовно офіційного тлумачення Конституції України та законів України визначені в пункті 2

частини першої статті 150 Конституції України, пункті 4 статті 13 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

Згідно з пунктом 4 частини другої статті 39, частиною першою статті 93 Закону України “Про Конституційний Суд України” твердження суб’єкта права на конституційне подання про необхідність офіційного тлумачення Конституції України або законів України повинне мати правове обґрунтування та обґрунтування практичної необхідності у з’ясуванні або роз’ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України, чого не навела Одеська міська рада.

Фактично суб’єкт права на конституційне подання хоче одержати від Конституційного Суду України юридичну консультацію з приводу застосування норм Закону, надання якої не належить до повноважень Конституційного Суду України.

4. Конституційне подання за формою повинне відповідати також іншим вимогам, встановленим статтею 39 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

Подання Одеської міської ради підписане секретарем ради Прокопенком О.А., хоча функцію представництва територіальної громади, ради та її виконавчого комітету у відносинах з державними органами згідно з пунктом 14 частини третьої статті 42 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” має право виконувати міський голова.

Що ж до секретаря міської ради, то він має право виконувати обов’язки міського голови лише у випадках дострокового припинення повноважень чи неможливості виконання головою ради своїх повноважень (частина перша статті 42 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”).

У конституційному поданні, в порушення вимог пункту 2 частини другої статті 39 Закону України “Про Конституційний Суд України”, не зазначено відомостей про Прокопенка О.А. як представника Одеської міської ради за законом або уповноваженого за дорученням. До матеріалів конституційного подання також не долучено офіційних документів, які свідчили б про наявність у секретаря міської ради повноважень на його підписання.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 13, 14, 45, 48, 50, 93 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

**у х в а л и в:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Одеської міської ради про офіційне тлумачення положень Закону України “Про тимчасову заборону приватизації пам’яток культурної спадщини” від 1 лютого 2005 року № 2391-IV на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Законом України “Про Конституційний Суд України”, невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

**КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ**